

๓๘๕

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๑๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒ มีนาคม ๒๔๙๗

พระราชบัญญัติ

ระบบเงินตราชั่วคราว (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๔๙๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๙๗

เป็นปีที่ ๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระ
บรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๑๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒ มีนาคม ๒๔๙๗

โดยที่เป็นการสมควรใช้กฎหมายปัจจุบันว่าด้วยระบบเงินตราต่อไปอีก

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ตั้งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระบบเงินตราชั่วคราว (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๙๗”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ กฎหมายว่าด้วยระบบเงินตราในภาวะฉุกเฉิน และกฎหมายว่าด้วยระบบเงินตราชั่วคราว ซึ่งจะหมดอายุในวันที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๔๙๗ ให้ใช้ได้ต่อไปอีกไม่เกินสองปีนับแต่วันหมดอายุ

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๑๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒ มีนาคม ๒๔๘๗

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องด้วยการเงินระหว่างประเทศยังไม่อยู่ในภาวะเสถียรและประจักษ์แจ้ง การจัดระบบเงินตราเป็นระบบถาวรยังดำเนินไปไม่ได้ จำเป็นต้องใช้ระบบที่ใช้ชั่วคราวไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการกำหนดค่าเทียบเท่า (par value) ของเงินบาทขึ้นตามข้อมูลพื้นที่ประเทศไทยมีอยู่กับการลงทุนการเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Fund) ในฐานะสมาชิก.